

RUGĂCIUNE

STOMFF ANDREI AUREL

RUGĂCIUNE

Când m-a trimis în lume Dumnezeu
Nu mi-a dat și manualul de utilizare a vieții
Astfel încât am fost obligat
Să folosesc butoanele fără să știu ce înseamnă
Semnele desenate pe scoarța cerebrală.
Am apăsă butonul iubirii
Și m-am trezit că irolesc iubirea prin parcuri, priciuri și paturi
Fără să înțeleg câte secunde se pierd dacă iubirea este irosită.
Am păcătuit mult Doamne irosind iubirea!
Apoi am apăsă butonul iubirii aproapelui și o vreme nu am înțeles nimic.
Iubirea pentru aproapele meu se risipa în bănuți aruncați în cutii de tablă
Și zgomotul durerii adunate în acele cutii nu l-am auzit deși am surzit mult mai târziu.
Poate că doar butonul iubirii pentru natură a fost mai bine folosit pentru că
Iubind munții m-am topit în stâncile pe care m-am cățărat
Și acolo în piatră am simțit iubirea pentru pământ.
Îmi spun uneori că doar de acolo din munți am reușit să salvez iubirea pentru ființa pereche
Pentru că am spălat o mică parte din păcatele comise în apa izvoarelor
Iar memoria picăturilor de apă m-a scăpat de amintirile ce mă rușinau uneori,
Poate nu suficient de des.
Doamne, când mă gândesc la toate păcatele mele mă întreb de ce încă mă iubești?
De ce mă lași să mai iubesc viața când multă vreme am risipit cu atât larghețe clipele ei?
Și atunci înțeleg Doamne că iubești toate ființele tale pentru că ne-ai făcut cu dragoste
Pentru ceea ce faci.
De aceea Doamne, câtă vreme vei vrea să mă mai lași pe aici
Am să fac și eu totul cu dragoste.
Pentru cei de lângă mine dar și pentru cei ce sunt în aproapele meu,
Pentru natura pe care ne-ai dat-o să o folosim fără să o stricăm
Ceea ce nu înțelegem decât târziu.

Iată de ce, când mă vei chema înapoi,
Iartă Doamne toate greșelile mele.